

*Ulna ad bra-
chiale ductus,
& inferioris
ipsius sedis hi-
storia.*

*Qui ulna scilicet
dum ipsius lo-
gitudinem ha-
beat.*

Ceterum ulna à suo cum humero articulo deorsum¹ rectà quodammodo uersus brachiale fertur, sensim gracilescens, tenuiorq; tantisper facta dum ad brachiale usq; pertingat, illic enim ex² tenui longaq; ceruice rursus nonnihil aucta, appendice donatur instar capituli cuiusdam rotunda, sed uaria interim. Hæc nanque inferiori styli imagine *ὑποπόδιον & ὑποκαθῆλον* appellat: in hoc formatum, ut sinum adaugeat, quo brachiale ad cubitum articulari docebimus: utq; ab ipso³ ligamen articulum cōtinens pronascat. Verum huius processus usum paulo post, uel Galeni huic processui nimum tribuentis nomine, explicatius aggrediar. Inferior igitur ulnæ appendicis sedes brachiale respiciens, ad internū latus acuti illius processus inæqualem quen- dam nanciscitur⁴ sinum, in quem⁵ cartilago firmatur, quam à radio pronatam magna ex par- te ita inter brachiale & ulnam audies repositam, ut neq; brachialis neq; ulnæ adnascatur, eiusq; generis cartilago sit⁶, quam priuatim in maxillæ inferioris ad superiorem articulis, & in cla- uicularum cum conterminis ossibus nexu, contineri dudum retulimus. Porro si sinum illum appendicis ulnæ exceperis, tota sedes brachiale spectans, ad eum modum cartilagine incrusta- tur, quo sinus capitæ articulum obduci laeuigariq; solent. Præter hunc sinum appendix ul- næ, in externa ipsius sede⁷ sinum sibi insculptum gerit, qui oblongus, & (ut sic dicam) teres est, tendini paratus, eius musculi qui postbrachiali ante paruum digitum insertus, brachialis exten- sionis autor habetur. Verum præter hanc appendicem, ulnæ secundum ipsius longitudinem forma & impressiones quædam, & ipsius instar linearum tubera, adhuc expendenda ueniunt. Primum itaque humilior ulnæ sedes ad posterioris ipsius iuxta humerum processus radicem, quæ cubito innititur, aliquoulsq; gibba est, sua amplitudine triangulum referens, qui excarnis & musculis intestus, mox adempta cute conspicitur, duntaxat neruosam tenuitatem⁸ muscu- lorum excipiens, quorum beneficio cubitus extenditur. Huius trianguli⁹ uertex deorsum per ulnæ longitudinem exporrigitur, & lineæ modo ob hoc maxime protuberat, quod huius li- næ latera à musculis duobus comprimantur, ipsa uel ulna musculis illis cedat, quorum¹⁰ alter exteriori lineæ lateri exporrigitur, postbrachiali ante paruum digitum insertus, ac brachiale extendens. Alter, qui interno lateri exporrigitur, & cui ulnæ os impenitus cedit, brachiali an- te paruum digitum insertus, idq; flectit. Hæc ita protuberans lineæ, secundum inferiorem ulnæ sedem ultra medium ipsius longitudinis fertur: & præter hanc aliæ adhuc duæ cernuntur, quæ cum nuper dicta sic ulnam efformat, ut ipsa ab humero uersus brachiale procedens non teres, sed triangularis uideatur. Secunda igitur protuberans lineæ ab interiori latere radicis antero- ris processus ulnæ rectà deducitur, quæ commune¹¹ latus cum prima lineâ constituit, quod ab illo musculo impressum est, quem modò brachiale flectere diximus. Aliud autem latus cum tertia lineâ efformat, quæ trium linearum acutissima asperissimaq; est, & ab externo latere radicis ulnæ processus anterioris longissimè procedit, atq; in hoc producitur prominētie, ut ab ipsa ualidum pronasceretur¹² ligamentū, quod radium ulnæ secundum cubiti longitudinem robu- stioris membranæ ritu connectit. Porro¹³ latus inter secundam lineam & tertiam repositum, musculorum gratia comprimitur, qui internam cubiti sedem occupat, quibusq; hic ab ulna & radio apta sedes paratur. Horum præcipuus est¹⁴, quem tertium quatuor digitorum articulum flectere audies. Verum quia illi musculi in ipsorum quoq; per ulnam progressu etiam sui ortus portionem assumunt, hoc tertium latus inter secundam & tertiam consistens lineas magis aspe- rum occurrit, quam latus inter secundam lineam & primam conspicuum, à quo nullus pronas- citur musculus, nisi iuxta ulnæ cum humero articulum, ubi¹⁵ is principium ducit, qui radium in primum ducentium superior est. Latus tertia & prima lineis circumscriptum, reliquis duo- bus minus est cōpressum, & priuatim¹⁶ lineam obtusam, sed longam & modicè prominentem, ac uiciniū tertiæ lineæ quàm primæ deductam ad ipsiūscitur. Hanc Naturā¹⁷ trium musculorum gratia produxit, qui ab ipsa triplici principio originem ducunt. Ac primum quidem eius mu- sculi est, qui inter radium in supinum ducentium breuior habebitur, secundū autem & tertium pollicis ac indicis famulari motibus, in secundo libro docebimus: quem eo leuiori negotio in- telliges, quo consideratius ea quæ modò narramus, in ossibus spectaueris. Sunt enim hæc non minus uis ac cognitu iucunda, quàm cerebri & aliarum, quas hodie solum miramur, partium sectio, ut interim de summo in artis nostræ operibus usu nihil dicā, dum ad has lineas scopum figentes, fractum ac luxatum os rite nos reposuisse certissimò cognoscimus. Ad hunc itaq; mo- dum ulna multum etiam ultra mediū ipsius longitudinis se habet. Vbi uerò brachiali propin- quius accedit, teres omnino esset, nisi secūda lineâ insigniūscitur¹⁸ protuberaret, ac oblique de- orsum protensa sedem adaptaret¹⁹ quadrangulā musculo, qui radij in primum motus opifex hinc principium sumere docebitur. Porro si quid de ulna adhuc dicendū supersit, id iam unā

*f. fig. h.
g. figur. i.
h. fig. m.
i. fig. n.
k. fig. o.*

in radij enarratione persequar, qui obliquus est, quatenus ulna recta. Radius nanque¹ infraq; ulnæ committitur, in² medio autem ac per reliquam longitudinem ita arcuatum³ quatur, ut admodum ab ulna dehiscat, quod partim motus ratione perficitur, ut obliquo⁴ cet ductu radius ulnæ suffultus, in primum supinumq; promptè ageretur: partim, quò ap- des & fundamentū musculis cōstitueretur, quos necessariò internam externamq; cubiti se- occupare oportuit. Quamquam magis obliqui sui motus occasione, quàm musculorum⁵ tia radium obliquari, plurimumq; in medio ductu duo cubiti ossa inuicem abscedere, illa⁶ doceant animalia, quibus neq; radius, neque radij beneficio manus extrema, in primum⁷ numq; ducitur. Equus nanque, ouis, eiusq; generis animalia solidis, aut bifidis donata ur- bus, tota cubiti longitudine radium ulnæ ad eò connatum astabilitumq; obtinent, ut ne ta- lum quidē citra ulnam radius moueatur. In canibus uerò & felibus, & ijs animalibus qu- pedes in digitos dirimuntur, radius mouetur quidem, sed tanto obscurius ac difficilior, qu- nos manuū motus perfectiores obimus. Distat igitur in his quoq; animalibus radius ab uerum longè minus quàm in homine. neq; etiam ad eò laxam articulationis speciem in illis⁸ in homine, est cernere. Articulatur autem radius ulnæ supra infraq;, differenti omnino ar- lo, supra enim ulna radium excipit, infra uerò à radio ulna excipitur. Ad externum itaque⁹ anterioris ulnæ iuxta humerum processū, sinus quidam instar quartæ circuli partis tran- sim exculpitur, læuis, & cartilagine incrustatus. Huic sinui¹⁰ internū latus capitis radij, cui¹¹ in sculpsit humeri externum caput excipiens, appositè congruit, ac læue & orbiculatum l- stum, in illo sinu uoluitur. Infra autē iuxta brachiale, ubi radius crassescit, dilataturq;, & in¹² appendice donatur, huius appendicis humillimæ sedi¹³ sinus in sculpsit, illi non abfin- quem paulo antē in ulnam incisum retulimus. In hunc sinum cartilagine incrustatum sup- appendicis ulnæ¹⁴ sedes capituli modo protuberans, cartilagineq; obducta, reuoluitur: hæc¹⁵ tioneradij utriusq; articuli beneficio tantummodo in primum supinumq; agitur. Non¹⁶ cul à superiori articulo, ubi radij¹⁷ ceruix consistit, radius¹⁸ asperum abruptumq; educit pr- sum, qui internam cubiti sedem respicit, & insertioni anterioris cubiti flectentium mu- aptam sedē parat. Rursus reliquo ab humero uersus brachiale ductu, radius non omnino¹⁹ & læuis est. Verum secundum ipsius longitudinem humiliori sua sede²⁰ acutam & infig- extuberantem producit lineam, quæ tertiam ulnæ lineam respiciens, ligamentū admittit²¹ branæ ualidisimæ ritu ambo cubiti ossa, quæ inuicem dehiscunt, colligans. Externum h- lineæ latus perinde ac²² internum quoque, compressum sinuatumq; est, ut hoc internum c- sedem occupantibus musculis, illud uerò ijs qui in externa consistit, cedat. Porro internum²³ tus externo asperius est, quòd priuatim²⁴ musculus tertium pollicis os flectens, nō infima²⁵ exortus portionem ab illo latere sibi asciscat. Deinde superior radij sedes ē directio dicta²⁶ per lineæ consistens, penē teres est, & iuxta mediū suæ longitudinis aliquoulsq; aspera c- rit, ut in hanc duo musculi ualidiorem molirentur insertionem: quorum²⁷ alter radium in²⁸ num agentium breuior est, alter uerò radium in primum ducentium superior, cuius pos- mum occasione asperitas illa cæatur, quòd ipse nerueam potius quàm carneam insertionē²⁹ ciat, longiusq; in osse producat. In radij sede brachiali contermina, quam crassescere³⁰ do quiescente ad humerum ulna, summa manus radij beneficio, & secundariò in primum³¹ numq; agi debuit. Si nanque in radio & ulna sinus, cui brachiale articuletur, æqualis p- exculperetur, & ipse interim sinus superiorē brachialis sedem imitatus necessariò transu- oblongus esse deberet, impossibile profectò fuisse & radium & summam manum in pro- supinum uel ferri, ulna interim ad humerū quiescente, ac ueluti huius motus basi ac fulcime³² Pars enim brachialis quæ ulnæ sinui infereretur, inarticularetur uel, clauī modo obsteret, minus uel tantillum radius immota ulna moueri posset. Operæ precium igitur fuit, inferi- radij partem ad eò crassescere, ut efficiendo sinui, cui brachiale articuletur, apta esset. Ve- quia tenuis os nimum crassescere nequaquam expediebat, Natura etiam brachialis p- nem ab ulna sustineri uoluit: at ita, ut uix puncto ulna brachiale contingeret, contingit a- acuto ipsius processu, quem stylo dissectionum periti assimilant. Ne enim ulna, reliqua³³ pendicis sede, brachiale citra alterius corporis interuentum contingeret, Natura ab inf- sede³⁴ sinus in radij appendice brachialis gratia exculpti³⁵ cartilaginem deduxit: quæ uln- pendicem ascendens, illam à brachiali dirimit, itaq; articulum hunc aptat, ut ulna bra- quidem sustineat, uerum proximè non contingat, totusq; sinus (uti sanè oportuit) ad ra-